

MINISTER
INWESTYCJI I ROZWOJU

data: 14 sierpnia 2018
znak sprawy: DAB-II.0220.34.2018
id koszulki: 858659
telefon: 22 522 51 00
e-mail: SekretariatDAB@miir.gov.pl

Pan
Jarosław Gowin
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Dotyczy: pisma z dnia 1 sierpnia 2018 r., znak: DLP.ZLN.1201.17.2018.AL.

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na ww. pismo, przy którym przekazano projekt rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych, niniejszym zgłaszam następujące uwagi.

W załączniku do ww. projektu rozporządzenia, w tabeli *Klasyfikacja dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych*, w wierszu l.p. 2, w kolumnie *Dyscyplina naukowa/artystyczna* proponuję wśród *Dziedzin nauk inżynierskich i technicznych* wyodrębnić dyscyplinę *geodezja i inżynieria geoprzestrzenna*.

Wyodrębnienie powyższej dyscypliny pozwoli na zachowanie i kontynuację dorobku istniejącej obecnie dyscypliny „*geodezja i kartografia*”.

Brak wyszczególnienia wprost w przedmiotowej klasyfikacji dyscypliny „*geodezja i inżynieria geoprzestrzenna*”, w szczególności w związku z brzmieniem art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (oczekuje na publikację), budzi poważne obawy całego środowiska geodezyjnego i kartograficznego, w tym w szczególności przedstawicieli ośrodków akademickich co do możliwości kontynuacji prowadzenia badań naukowych, prac rozwojowych a przede wszystkim utrzymania obecnego, wysokiego poziomu nauczania w dziedzinie geodezji i kartografii.

Potencjalna utrata interdyscyplinarnego charakteru tej dziedziny poprzez jej rozproszenie po innych dyscyplinach skutkować będzie dezawuowaniem dotychczasowych osiągnięć i potencjału badawczego oraz inżynierskiego, a w efekcie również do destrukcyjnego

ograniczenia możliwości realizacji projektów i programów na skalę nowych wyzwań stawianych przed Polską.

Zniesienie samodzielności dyscypliny „*geodezja i kartografia*” wpłynie także z pewnością na obniżenie jakości i spójności zasobów informacyjnych kraju i może spowodować obniżenie sprawności funkcjonowania państwa wszędzie tam, gdzie informacja o przestrzeni i własności jest podstawą planowania strategicznego i podejmowania decyzji.

W ślad za środowiskiem akademickim, działającym w dziedzinie geodezji i kartografii, wyrażam obawę, że uniemożliwi to również kształcenie kadr do powyższych zadań, gdyż zgodnie z brzmieniem wyżej przywołanego artykułu ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, nie będzie możliwe kształcenie w nieistniejącej dyscyplinie naukowej „*geodezja i kartografia*”, a żaden inny kierunek studiów nie zapewni wykształcenia specjalistów kompleksowo obsługujących zasób informacyjny państwa związany zarówno ze stosunkami własnościowymi, infrastrukturą techniczną jak i topografią terenu.

Doceniając wagę podstawowego zadania uczelni w zakresie kształcenia studentów, jakim jest przekazywanie im zaawansowanej i najnowszej wiedzy, doskonalenie umiejętności, przy zapewnieniu wysokiego poziomu (jakości) tego kształcenia oraz pobudzaniu do poszukiwania innowacyjnych rozwiązań, dociekań i badań, trzeba jednocześnie zauważyć, że aby sprostać tym wyzwaniom, szczególnie ważne jest, aby kształcenie było ściśle związane z prowadzonymi badaniami naukowymi, zapewniającymi rozwój kadry naukowo-dydaktycznej, a kluczowym jest tu odpowiednie powiązanie danego kierunku studiów z właściwą dyscypliną naukową.

Pragnę również zwrócić uwagę na fakt, że na szeroko rozumianą dyscyplinę „*geodezja i inżynieria geoprzestrzenna*” składają się m.in.: geodezja (rozumiana jako obszar nauki zajmujący się głównie badaniami kształtu Ziemi oraz jej pola grawitacyjnego), geodezja inżynierska (wszelkiego rodzaju pomiary), kataster i gospodarka nieruchomościami, fotogrametria i teledetekcja, systemy infrastruktury informacji przestrzennej, nawigacja i pozycjonowanie, kartografia. Powyższe wskazuje na trwający proces agregacji pod szyldem geodezji i kartografii wielu pokrewnych dziedzin i specjalności odnoszących się do pozyskiwania, przetwarzania i analizowania informacji o terenie. Doskonałym przykładem powyższego procesu jest geoinformatyka – dynamicznie rozwijająca się specjalność, która w chwili obecnej zaczyna stanowić trzon szeroko rozumianej geodezji i kartografii. Odwrócenie trwającego od wielu lat trendu, o którym mowa wyżej może spowodować zdecydowane obniżenie szybkości rozwoju i jakości zasobów informacyjnych

kraju. Natomiast zachowanie odrębności geodezji i kartografii determinuje dalszy dynamiczny rozwój tej dziedziny, a tym samym impuls dla nowoczesnej i innowacyjnej gospodarki.

Brak wyodrębnienia wprost dyscypliny odnoszącej się do dorobku obecnej geodezji i kartografii spowoduje rozerwanie utworzonych interoperacyjnych, złożonych i wieloaspektowych połączeń i wzajemnych powiązań *de facto* prowadząc do odwrotnego niż zakładany cel reformy systemu szkolnictwa wyższego niwecząc jednocześnie wypracowany potencjał metod i technologii stosowanych w powyższej dziedzinie, a stanowiących podstawę nowoczesnej gospodarki przestrzennej. Powszechne wykorzystywanie dorobku dotychczasowej dziedziny „*geodezja i kartografia*” – od systemów pozycjonowania satelitarnego przez rzeczywistość wirtualną, aż po systemy nawigacji pojazdów autonomicznych świadczy o olbrzymim potencjale i wpływie tej dziedziny na rozwój nowoczesnych technologii bazujących na danych o przestrzeni. Na uwagę zasługuje również fakt, że doceniając rolę danych przestrzennych i rozwój technologii geoinformacyjnych, wpisano jako istotny element Krajowej Inteligentnej Specjalizacji (KIS) nr 12 „Inteligentne sieci i technologie geoinformacyjne”.

Konsekwencją wejścia w życie rozporządzenia niezawierającego dyscypliny „*geodezja i inżynieria geoprzestrzenna*” powinno być wykreślenie z katalogu KIS specjalizacji geoinformacyjnych (część grupy VII, grupy VIII – XI).

Dodatkowo należy wspomnieć, że po analizach ówczesnego Ministerstwa Rozwoju ww. specjalizacja została zaliczona do tzw. Programów Pierwszej Prędkości wymienionych w Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030), przyjętej uchwałą Rady Ministrów z dnia 14 lutego 2017 roku. W tym miejscu pragnę także zwrócić uwagę, że uwzględnienie odrębności dyscypliny „*geodezja i inżynieria geoprzestrzenna*” wpisuje się w wytyczne do wydania rozporządzenia będącego przedmiotem uzgodnień (art. 5 ust. 3 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym). Zgodnie z powyższym przepisem, klasyfikacja dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych ma uwzględniać także przesłanki dotyczące „bezpieczeństwa państwa”. Pozyskiwanie, przetwarzanie i analizowanie informacji o terenie bezsprzecznie jest podstawą wszelkich działań podejmowanych w celu zapewnienia bezpieczeństwa państwa (analizy i wizualizacje terenu, zdigitalizowane produkty terenowe, niestandardowe produkty mapowe, badanie precyzji, zarządzanie danymi geoprzestrzennymi).

W mojej ocenie uwzględnienie postulatu wyodrębnienia w klasyfikacji dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych, dyscypliny stanowiącej kontynuację dorobku obecnej dziedziny „geodezja i kartografia” nie stoi w sprzeczności z wprowadzaną zmianą systemu polskiego szkolnictwa wyższego, a wręcz umożliwi jej pełne wdrożenie z zachowaniem potencjału badawczego oraz inżynierskiego, jak również przy wykorzystaniu dotychczasowych osiągnięć naukowych w dziedzinie geodezji i kartografii. Powyższe stanowisko znajduje również uzasadnienie w wystąpieniu Głównego Geodety Kraju – centralnego organu administracji rządowej właściwego w sprawach geodezji i kartografii z dnia 6 sierpnia br., w piśmie z dnia 7 sierpnia br. Pani prof. dr hab. Aliny Maciejewskiej, Przewodniczącej Konwentu Dziekanów Wydziałów Geodezyjnych w Polsce, Dziekana Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej oraz w piśmie z dnia 7 sierpnia br. Pana dr hab. inż. Janusz Walo, Prezesa Stowarzyszenia Geodetów Polskich (ww. pisma w załączeniu).

Ponadto, uprzejmie przypominam, że sygnały wskazujące na negatywne skutki ewentualnego wyeliminowania odrębności dyscypliny geodezji i kartografii były także przedmiotem interwencji Ministra Infrastruktury i Budownictwa, Ministra Inwestycji i Rozwoju, Ministra Cyfryzacji, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz stowarzyszeń i środowiska akademickiego działających w dziedzinie geodezji i kartografii w toku prowadzonych prac legislacyjnych związanych z wdrożeniem tzw. „Konstytucji dla Nauki”. W załączeniu przekazuję również wystąpienie Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji z dnia 15 grudnia 2017 r. w przedmiotowej sprawie

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Inwestycji i Rozwoju
Adam Hamryszczak
Podsekretarz Stanu
/podpisano elektronicznie/

Załączniki:

1. Kopia pisma z dnia 7 sierpnia 2018 r. Pani prof. dr hab. Aliny Maciejewskiej, Przewodniczącej Konwentu Dziekanów Wydziałów Geodezyjnych w Polsce (GiK/1408/2018).

2. Kopia pisma z dnia 6 sierpnia 2018 r. Głównego Geodety Kraju (znak: BDG-OP.022.76.2018).
3. Kopia pisma z dnia 7 sierpnia br. Pana dr hab. inż. Janusz Walo, Prezesa Stowarzyszenia Geodetów Polskich (L.dz. 10/118/2018).
4. Kopia pisma Pismo Polskiego Towarzystwa Fotogrametrii i Teledetekcji z dnia 15 grudnia 2017 r.